

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

I sager om overtrædelse af § 74, stk. 1, nr. 2, i kildeskatteloven (lovbekendtgørelse nr. 551 af 6. oktober 1982) kan det, såfremt overtrædelsen ikke skønnes at ville medføre højere straf end bøde i henhold til samme lovs § 79, tilkendegives den pågældende, at sagen kan afgøres uden retslig forfølgning, dersom den pågældende erkender sig skyldig i overtrædelsen og erklærer sig rede til inden for en nærmere angivet frist at betale en i tilkendegivelsen angivet bøde.

Efter nævnte bestemmelse er det ministeren for skatter og afgifter eller den, han bemyndiger dertil, der har den fornødne kompetence, og afgørelsen i disse sager ligger således uden for indenrigsministerens ressort.

Dersom den kompetente myndighed, i praksis statsskattedirektoratet, træffer en afgørelse som omhandlet og den pågældende indvilliger i at betale den forelagte bøde, indberettes den truffe afgørelse til valgbarhedsnævnet, dersom den pågældende er medlem af et kommunalt råd.

Der træffes således ikke ved bødens ikendelse afgørelse om, hvorvidt den ikendte bøde medfører tab af valgbarhed. Denne afgørelse træffes af valgbarhedsnævnet, der i henhold til § 50 a, stk. 2, i lov om kommunale valg (lovbekendtgørelse nr. 196 af 22. april 1981) træffer afgørelse i spørgsmål om fortabelse af valgbarhed på grund af straf for så vidt angår medlemskab af kommunale råd samt andre offentlige hverv, der er betinget af valgbarhed til et kommunalt råd. Afgørelsen træffes på grundlag af en indberetning fra vedkommende kommunalbestyrelse og fra statsskattedirektoratet, efter at den pågældende har haft lejlighed til at ytre sig om sagen.

Det kan oplyses, at i den seneste afgørelse, nævnet har truffet i denne slags sager, fandt nævnet ikke, at et byrådsmedlem der havde vedtaget et af skattedirektoratet meddelt bødeforelæg på 14.000 kr. for overtrædelse af kildeskattelovens § 74, stk. 1, nr. 2 og 3, kunne anses for uværdig til at være medlem af et kommunalt råd. Han ansås derfor for valgbar.

Spm. nr. S 1298

Til *udenrigsministeren* (15/6 83) af:

Inge Krogh (KrF):

»Ministeren bedes oplyse, om eksperter ansat i DANIDA tjener godt ved salg af afgiftsfri varer i de lande, de er sendt til af DANIDA?«

Begrundelse

Ifølge Morgenposten fra søndag den 12. juni 1983 får nogle ulandseksperter så stor indtægt ved salget af afgiftsfri varer, at man må mene, at det kan skade det land, de er udstationeret i.

Besvarelse (22/6 83):

Statsministeren (Poul Schüter):

I henhold til de med udviklingslandene, herunder Tanzania og Kenya, indgæede bistandsaftaler, er DANIDA-eksperter berettigede til toldfri import ved indrejsen af en bil, forskelligt udstyr og personlige effekter og til ved kontraktens afslutning at videresælge dette til personer, der er berettigede til lignende privilegier. Eksperterne har ikke ret til toldfri import af forbrugsgoder. Dersom eksperterne ønsker at afhænde de omtalte effekter til anden side, skal dette ske i overensstemmelse med de pågældende landes lovgivning i øvrigt.

Dette er indskærpet i gældende Reglement og Vejledning for udsendte eksperter, hvorefter eksperterne skal holde sig opholdslandets love og bestemmelser efterretteligt, herunder bestemmelser for ind- og udførsel samt omveksling af valuta. Overtrædelse af disse regler betragtes som misligholdelse af alvorlig karakter, der kan medføre afskedigelse og tab af ret til betalt hjemrejse med videre.

DANIDA-missionerne, der løbende har orienteret eksperterne om reglerne for salg af ejendele ved afrejsen og indskærpet overholdelsen af opholdslandets love, har ikke indberettet om tilfælde, hvor danske eksperter skulle have overtrådt ovennævnte regler.

Spm. nr. S 1299

Til *justitsministeren* (16/6 83) af:

Alice Faber (SF):

»Vil ministeren eventuelt gennem henvendelse til dyreforsøgsudvalget fremme mulighederne for at nedskære den såkaldte LD 50-prøve ved dyreforsøg?«